

Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 13/01/2022 a les 21:00

Xavi Sarrià dignifica la resistència de «La nit ferida»

El cantant valencià rememora l'expulsió morisca del País Valencià al segle XVII per clamar contra l'odi i el racisme | L'exlíder d'Obrint Pas ha comptat amb la col·laboració del cantant xatívi Pep Gimeno 'Botifarra' i el músic tangerí Ahmed Touzani

Xavi Sarrià | Víctor Serna

Xavi Sarrià publica "La nit ferida", el primer avançament del que serà el seu segon treball en solitari. La cançó, que ha comptat amb la col·laboració del cantant xatívi **Pep Gimeno 'Botifarra'** i el tangerí **Ahmed Touzani**, rememora la resistència de la comunitat morisca del País Valencià durant l'expulsió duta a terme per la monarquia dels Habsburg a principis del segle XVII.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=MhTIm72I0JU>

Amb un imponent cant de batre interpretat per **Botifarra** com a introducció, "La nit ferida" enlaira el seu vol fusionant les sonoritats elèctriques amb reminiscències tradicionals d'arreu del Mediterrani. Els ja esmentats cants de batre (estesos per diversos indrets del Mediterrani i molt presents al País Valencià), les dolçaines i altres instruments tradicionals, com ara el baglama (un tipus de llaüt present en diversos països islàmics i de l'est d'Europa) i el violí d'**Ahmed Touzani**, tenen una presència destacada al llarg del tema.

La lletra d'aquesta nova tonada de **Sarrià** llença un clam contra la intolerància i el racisme. El cantant valencià rememora l'expulsió de la comunitat morisca del País Valencià, que va dur a terme el monarca Felip III l'any 1609, amb l'objectiu de reivindicar la resistència dels nadius moriscos i

homenatjar els moviments de resistència actuals que lluiten contra els discursos supremacistes i excloents.

Aquesta història de rebel·lia també s'emfatitza amb el videoclip, gravat a les coves Vall de Laguar i la Mola de Cortes, on es va patir aquesta persecució. L'audiovisual, dirigit per Pau Berga i produït per Tourmalet Media, transporta a una estètica distòpica i futurista per reflectir la metàfora de la cançó: que les amenaces i el terror del passat continuen essent ben presents.